

Ved Lars Otto Kristensens bisættelse den 2. juni 2012

Niels Ebbesens Venner

I disse dage for 20 år siden fik Lars Otto Kristensen Niels Ebbesen Medaljen. Som formand for Niels Ebbesens Venner, men også som gammel ven til Lars Otto, vil jeg gerne sige et par ord.

Det var Lars Ottos ønske at kisten blev båret ud til tonerne af den gamle militærsang fra 1809 om at miste en kammerat.

Ich hatt' einen Kameraden	Jeg havde en kammerat
Einen bessern findst du nit.	Du finder ikke nogen bedre

Nu er det os, der har mistet en kammerat – som du ikke finder bedre.

Ubeskeden bulldrende som en stolt herremand fra Vendsyssel. Når Lars Otto rullede sig ud så bornerte fruier fra den lavere landadel sad med røde ører, så var han i sit es. Lars Otto elskede at skære igennem lige gyldig overflade og ramme lige ind i bull's-eye. Så havde han det godt.

Han hadede puddersukkerpolitik og forsigtighed - og holdt af historier fra Vendsyssel, det Vendsyssel som han elskede så højt og benyttede enhver lejlighed til at prale af. Igenennem årene har jeg hørt hans historier igen og igen og underligt nok - det har I sikkert også oplevet - blev de bedre og bedre. Og de sluttede altid med hans store latter fyldte stuen.

Vi har tit set ham overraske med sine mange citater. "Jeg er fra dengang kvindebevægelser var en gangart" – eller når han bramfri og storsmilende sagde: "Hun havde røv som en bryggerhest, men det skulle tages som en kompliment, for han holdt meget af heste".

Lars Otto havde en særdeles veludviklet humor, ikke en plat som man kunne fristes til at tro. Næ, bag alt hvad Lars Otto sagde, fornemmede man hans store intellekt – og hans store hjerte. Derfor kunne han slippe af sted med udsagn vi andre ville få høvl for.

Men Lars Otto var også alvorlig, alvorlig når talen kom på udviklingen i det danske samfund, som han fandt bekymrende og benyttede enhver lejlighed til at tale om. Vel var Lars Otto måske født et århundrede for sent, men hans politiske analyser var klare og let tilgængelige. Han var på alle måder et engageret menneske.

En anden bærer af Niels Ebbesen Medaljen, Sven Arvid Birkeland - leder af Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre – satte måske de rette ord på Lars Otto, da han i sin tale 4. maj sagde:

Ikke bøddlen gør mig bange,
ikke hadet og torturen,
ikke dødens riffelgange
eller skyggerne på muren,
ikke nætterne, når smertens
sidste stjerne styrter ned –
men den nådesløse verdens
blinde ligegyldighed.

Her sidder vi så tilbage med minderne og nynner...

Ich hatt' einen Kammeraden
Einen bessern findst du nit.

Æret være Lars Ottos minde.

Jan Fagerlund